

THE MORNING STAR

Subscription.
Inland : Rs. 100/- year
For Advertisement

Apply to:
The Manager,
'The Morning Star',
182, First Cross Street,
JAFFNA.

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol : - 150 Jaffna, Friday 25 May & 01 June 1990 No :- 21 & 22

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to

THE EDITOR,
'The Morning Star',
182, First Cross Street,
JAFFNA.

EXTRACTS FROM THE JAFFNA COLLEGE PRINCIPAL'S REPORT

Tertiary Education:

A Seminar was conducted on the 24th March, this year to consider issues relating to education for the future. The theme was "Education for the 21st Century." The main speakers were all eminent educationists from the University of Jaffna. The Vice-Chancellor, Prof. A. Thurairajah presided. Talks were given by Prof. K. Theivendrarajah, Prof. K. Balasubramaniam, Prof. N. Balakrishnan, Prof. P. Balasundarampillai, Dr. V. Nithiananthan, Dr. Saba Jeyarajah, Dr. S. Nageswaran, Prof. R. Kumaravadivel could not attend the seminar but he sent his paper to be included in the publication. One of the points repeatedly made was the inadequacy of facilities for Higher Education in the country, as a whole, and in particular in the Jaffna area. It was urged that Jaffna College which in the past, had successfully provided facilities for higher education should begin to do so again.

We are always dreaming about building an academic community at Vaddukoddai. The contribution that an academic community can make to the society is unmeasurable. Thomas Jefferson said:

"Education is the only avenue to all kinds of progress" The gifts of University Education, it has been said are the companionship of great minds. The inspiration of great ideals are the example of great achievements.

We sincerely hope that very soon Vaddukoddai which had the first University type College in the whole of Asia will soon have a higher education institution in its premises.

Provision of Higher Education Facilities:

It is well-known that Jaffna College, particularly its predecessor the Batticotta Seminary was a pioneer in the Provision of higher education in this country. The American missionaries who had come to Ceylon to propagate Christianity realised early on, the need to establish a college similar to the Advanced Centres of Learning in Europe and America. The Batticotta Seminary which they established, is considered one of the oldest institutions in Asia which provided higher education in the English medium. The Seminary which introduced the Tamil Youth to Western culture and science, also laid equal emphasis on Tamil and Sanskrit studies.

In the later years Jaffna College became affiliated to the Calcutta University and later still, to the Madras University and was thus able to continue to provide tertiary education to Jaffna youth.

In 1947 Jaffna College under Rev. Dr. S. K. Bunker once again started the degree classes and prepared students for the external examinations of the London Universities, when as a result of change in government policy, students could not any longer appear for examinations of foreign universities. Jaffna College then prepared candidates for examinations conducted by the University of Ceylon.

In 1974 the undergraduate Department to the college was taken over by the government as a part of its plan to establish a university campus in Jaffna. This led to considerable upheaval. The secondary section itself was affected. Phoenix-like, the college has again risen from its ashes. The college has now two institutions of higher Learning - section functioning efficiently - The Institute for the Study of Technology and Agriculture. There is also a Christian Institute for the Study of Religion & Society at Maruthanadam. English medium classes for the London O/L and A/L examinations have been reintroduced.

The possibility of recommencing tertiary level classes which would prepare students for university level examinations, is again under consideration. The need to do this has been urged upon us again and again in recent years. In the course of his prize-Day address in 1988 Professor P. Balasundarampillai drew pointed attention to the lack of higher education facilities and urged us to restart the Undergraduate section. He furnished statistics to show that a large number of youth who had qualified for admission to the existing universities, mainly because universities do not have adequate facilities. He pointed out the need for a "well organised higher educational institution" to meet the demand for higher education.

The matter was once again raised at the seminar on "Education for the 21st Century" referred to earlier. Speaker after speaker, in particular the vice-chancellor, quoted statistics to show that there was a pressing need for an institution which could fill the gap in higher education facilities.

I am glad to be in a position to tell you that the Board of Directors and the Board of Trustees are in favour of re-establishing higher education facilities. On the 3rd May, 1990 we formally inaugurated the G. A. Q. classes at Jaffna College. Professor A. Velupillai, Head of the Department of Tamil, University of Jaffna and Rt. Rev. Dr. S. Kuladran were present at this ceremony. Nine students were enrolled as G. A. Q. students of Jaffna College. We sincerely hope that this will pave way for degree classes next year.

Paranthan Branch School:

The Board of Directors of Jaffna College decided to start a branch institution at Paranthan which could serve as feeder school to Jaffna College. Land was purchased in the neighbourhood of Paranthan Railway Station and plans were drawn to put up suitable buildings. Two teachers quarters have already been completed. Mr. S. Mahil rajah, B. Sc. has been appointed Principal. It is proposed to start primary classes on the 23rd of this month.

It is our hope that this school will serve as the nucleus of an institution which will be in a position to provide the younger generation of the kilinochchi electorate access to good English and Western Sciences.

Primary School Complex:

On the 27th of June, 1989 we celebrated the 200th Birth Anniversary of the pioneer missionary Dr. Daniel Poor. The lack of suitable buildings to accommodate the primary school has been a matter of growing concern in recent years. Mr. Edward Marks, Charge de Affairs of the American Embassy who came to Vaddukoddai to participate in the Daniel Poor Centenary Celebration laid the foundation stone for the building on the 27th June. The work is progressing fast and it is hoped that the three storey block designed to accommodate the primary school will be completed next year. We are hoping to have the formal opening of this complex during the 175th anniversary celebration of the American Ceylon Mission.

During the period under review the primary school was able to conduct its affairs without much interruption because children in the Primary school were not seriously affected by the conscription and other disturbances. The Lion Club conducted an Arts Exhibition and six of our students won places. At the Girls V. Sch. annual examination, held in December, 1989 five students were successful.

Alumni Associations:

The Alumni Associations are functioning well and meeting regularly in Jaffna, London, Toronto, Sydney and Melbourne. The Toronto Alumni Association honoured the new Principal with a special dinner organised to felicitate him. Dr. J. B. Selliah, the late Dr. W. L. Jeyasingham, Dr. E. A. Champion and Mr. A. M. Brodie spoke at this dinner. The London Association held its annual dinner on 10th September, 1989. Mr. J. Ratnarajah was elected president and Mr. K. Kandasamy as Secretary.

The Jaffna Alumni Association had a fitting farewell function to the retired principal, Mr. A. Kadirgamar at the beginning of this year. It also had a separate function along with the Annual Meeting of the association to felicitate the other retired members, namely: Miss M. S. Elias, Mr. T. Visuvanathan and Mr. R. D. Thanabalasingam. The traditional gold medals were presented to all of them.

Jaffna College Complex:

Jaffna College Institute of Technology:

The Director of the Institute, Mr. M. G. Pillainayagam is at present doing his Ph. D. programme in U. S. A. Mr. S. A. P. Thurairatnam continues to hold the post of acting Director for the third year. With the full cooperation of the efficient staff, the Institute is making steady progress inspite of the tension and unrest in our part of country last year and early this year. A new hostel to accommodate 65 students, three staff quarters and a Civil Engineering complex were completed under the ICCO aid project. Rs. 115 million worth of civil engineering equipment have been ordered. The student population in the institute now stands at 275, and seventeen different courses are conducted ranging from craft to engineering level. The Institute has also started a new Advanced Course in Computer programming to prepare students for foreign examinations conducted by the British Computer Society and the Australian Computer Society. The professional Engineering course now conducted by the Institute has gained some recognition from the Institute of Engineers, Sri Lanka. These students are now allowed to sit for the part-examination. The Institute has also started a production programme to serve the community in and around Vaddukoddai. Many customers have benefitted by this programme and the

(continued on page 6)

PENTECOST 1990

Dear Sisters and Brothers in Christ,

Pentecost is a special celebration this year as the Churches of all the traditions - Orthodox, Catholic and Protestant - celebrate the festival on the same day. "In that day" said Jesus, speaking of the Holy Spirit, "you will know that I am in my Father, and you in me and I in you" (John 14:20). In the Spirit we participate in the very life of the Trinity. God's love has communicated itself through the Spirit to us human beings. The Spirit transforms our human freedom in to active love, communicating through us the love of God to all creatures.

The experience of the presence and action of the Spirit is not something extraordinary; we perceive in particular moments the supernatural dimension of the natural, the spiritual significance of ordinary events. In the struggle for justice, in the search for friendship, in each manifestation of human kindness towards fellow-human beings, in the stilled tranquility that follows prayer; in all that shatters our stony hearts and makes us aware of the beauty and mystery of life, we experience the action of the Spirit, making us sensitive to the overwhelming tenderness of God.

The Spirit works not only in the intimacy of our own hearts but also calls all humanity and the whole cosmos out of death to new possibilities through the power of the risen Christ. The Spirit is at work in the search for justice for the little ones, for the poor of the earth, for those with broken hearts. The Spirit inspires all those who work for peace to announce the liberating power of God.

The wind of the Spirit is blowing today, in us, in our churches, and in historical events where barriers are falling down and where there are possibilities of new beginnings. With the people of Namibia we celebrate their independence; with the people of Chile their democracy; with the people of Central and Eastern Europe their newly acquired freedom. Glory be to God whose gift of dignity is affirmed through the recovery of freedom by these peoples and who opens in these events new avenues for the service and testimony which the Church renders to Christ in the Spirit.

But the Spirit also suffers. The dove of peace appears in many part of the earth covered with blood. We grieve over the situation in the middle East, Jerusalem, the City of Peace, where the Holy Spirit manifested itself powerfully in the winds and flames of Pentecost: that city, centre of admiration and love of the three main monotheistic religions of the world, does not know its own peace. The Intifada reminds us that the promises of peace, in justice are not yet real; that we pray for the Spirit to

SEMINAR ON EDUCATION FOR THE 21ST CENTURY

A Seminar on "Education for the 21st Century" was held in Ottley Hall, Jaffna College on Saturday, 24th March, 1990. It was presided over by Prof. A. Thurairajah, Vice-Chancellor of the University of Jaffna. Rev. Dr. S. Jebanesan, Principal of Jaffna College welcomed the speakers and other participants. Papers were read by Professors K. Theivendrarajah, K. Balasubramaniam, N. Balakrishnan, P. Balasundrampillai, and Doctors V. Nithiananthan, S. Jeyarasah and S. Nageswaran. Professor R. Kumaravel could not attend the Seminar, but he sent the papers to be included in the publication. All the speakers stressed the lack of facilities for higher education in Jaffna and urged the Ministry of Education and non-Governmental organisation to remedy the short comings.

MEMORIAL SERVICE

A Memorial Service for the life of Dr. S. Jeyaseelan was held at Kanaganai, Chavakachcheri on Monday, the 16th April 1990. Dr. Jeyaseelan died in Australia on the 29th of November 1989.

The Memorial Service was led by Rev. V. Rajkumar. Mr. Jeyasingh David, Principal of Nuffield School gave the tribute and Mr. G. Rajanayagam preached the sermon. Litany of prayer was offered by Mr. S. D. Vythilingam. Rev. D. R. Ambalavanar pronounced the benediction at the end of the service. A large number of friends, relations of Dr. Jeyaseelan participated at this service.

PARANTHAN SCHOOL

The Paranthan Branch of Jaffna College was declared open on Wednesday, the 23rd of May, 1990 by Rev. Eric Gass, Treasurer of the Board of Trustees of Jaffna College. The Dedication prayer was offered by Rev. Dr. Francis Soundararaj, Principal, Madras Christian College. Seven students were enrolled on that day by Rev. Dr. Soundararaj for the Year One class of this School.

come, so that prejudices and hate will disappear and a new day of peace and understanding may reign.

We will be praying together with the Church universal "Come, Holy Spirit - Renew the Whole Creation", as we look toward the Assembly of the world Council of Churches next year in Canberra, Australia. We pray that the Spirit may call the Church to a bold testimony of God's liberating action in history.

"Come, Holy Spirit". In the hope of a great response to our prayer we greet you in Jesus Christ,

LIVING IN CHRIST

These reflections on the theme 'Living in Christ' are intended to be an introduction; they are neither exhaustive nor very systematic. All that they can achieve is to initiate a process of reflection and discussion on the theme. As the reader will discover, I reflect on the theme 'Living in Christ' in dialogue with and reference to the Pauline letters in the New Testament. It is very rewarding indeed to study the letters of Paul in relation to our theme. Paul has many important things to say on 'Living in Christ'.

The theme 'Living in Christ' aims at the centre of our Christian existence. It aims at where we come from, where we are and where we move to as Christians. To live or to be in Christ in fact means nothing else than to be a Christian. The expression "in Christ" refers to him who is the basis and the beginning of our faith, to him who sustains our faith and life and to him who is the ultimate goal of our lives and of the whole cosmos as well. "In Christ", that means that we owe our life as Christians to Christ, his death and resurrection. We live and we are what we are through Christ. To be in Christ in this sense means to be rooted in and to be essentially related to the decisive and unique event in salvation history in which the destructive powers of death and evil were broken in Christ's suffering and resurrection. To be in Christ means to believe, to trust fully in him and to build one's whole life on this faith. Thus

Rev. Dr. S. Jebanesan, Principal of Jaffna College hoisted the College flag. The first lesson for the Year One students was conducted by Mrs. L. B. Thambirajah. The Public Meeting which followed the ceremony was presided over by Mr. S. S. Selvadurai, Chairman of the Board of Directors. Speeches were made by Mr. S. Mahirajan, Principal of Paranthan Branch, Rev. Eric Gass, Rev. Dr. S. Jebanesan and Rev. Dr. Francis Soundararaj. Rotarian P. Sivakurunathan of Paranthan proposed the vote of thanks. Bishop's Commissary Rev. D. R. Ambalavanar offered the closing prayer and pronounced the benediction.

BUNKER MEMORIAL LECTURES

The Bunker Memorial lectures this year was delivered by Rev. Dr. Francis Soundararaj, Principal, Madras Christian College. Lectures were given at the Kaiasapathy Auditorium, University of Jaffna, on the 23rd and 24th May, 1990. Rev. Dr. Soundararaj delivered his lectures on the subject 'Spoken English for Literature'. Mr. A. Kadirgamar presided the first day's proceeding and the second day's proceedings were presided over by Mr. Jeyasingh David. Mr. N. R. Balasingam proposed the vote of thanks.

"to be in Christ" describes the very close, intimate and undestructable relationship between Christ and us by which we live and shall live. To be in Christ means to live in faith.

The close relationship to Christ finds its realization through baptism and through the participation in the "Body of Christ". "We were all baptized into one body," says Paul (1 Cor 12:13). Through baptism we are "in Christ" in the sense that we participate in Christ's death and resurrection as well as in the sense that we are part of the "Body of Christ", i.e. of the communion of those who belong to Christ and who therefore are the Church. "To be in Christ" then also means to be part of the Church, to live in communion and not in isolation. We can be in Christ only in the community of sisters and brothers.

In the following I shall focus now on four aspects of what it means to live in Christ. I believe that these four aspects are of particular significance to us here in India:

1. Living in Christ is to be a new creation.
2. Living in Christ is to live in freedom.
3. Living in Christ is to live in unity.
4. Living in Christ is to live reconciled.

The reflection on these four aspects of our theme can be preliminary and somewhat abstract only at this stage. Further exploration and actualization through reflection and action is called for.

Living in Christ is to be a new creation

In 2 Cor 5:17 the apostle Paul states: "Therefore, if any one is in Christ, he is a new creation, the old has passed away, behold, the new has come." Life in Christ has the quality of a new creation. This means firstly that life in Christ is not something which results from human effort or goodwill. Life in Christ is not something which we can achieve by our own means or activity. If any one is in Christ he is a new creation, i.e. life in Christ is the result of God's creative activity. God is the acting subject who in Christ or through Christ begins a new creation, who renews us individually as well as corporately.

Secondly, the emphasis on newness indicates the radical change which takes place in and through Christ. Something new begins indeed. There is a discontinuity between the old which passed away and the new which has begun in Christ. New creation does not mean restoration or improvement of human being and life, it means radical and total newness. The new creation in Christ has no foundation in the old, it does not arise from the old, but it breaks the old through God's dynamic creativity.

(to be continued)

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841

மலர் 150

25. 05., 01. 06. 1990 இதழ் 21, 22

செய்தி.

வரவேற்பு உபசரணை விழா

நுணாவில் திருச்சபையின் சேகரப் போதகர் அருள்திரு. வண. G. D. ஆனந்தராஜாவின் திருமணத்தை முன்னிட்டு அவரைத் திருமணத்தம்பதிசுளாக வரவேற்று உபசரணை வைபவம் ஒன்று 19. 5. 90 சனிக்கிழமை மாலை 4.30 மணியளவில் நுணாவில் திருச்சபை முன்றலில் நடைபெற்றது.

மணமக்களை சபையார் வரவேற்று ஒய்வு நாட்பாடசாலைப் பிள்ளைகளால் மலர்மாலை அணிவித்து வரவேற்றனர். வைபவம் சபைப்போதகர் திரு. K. A. செல்வநாயகம் தலைமையில் அவரது ஜெபத்துடன் ஆரம்பமானது. இவ்விழாவின் போது திரு. ச. பாலசிங்கம் அவர்களால் வரவேற்புரை வழங்கப்பட்டது. திரு. செ. வல்லிபுரம் அவர்களால் தம்பதிகளைப் பாராட்டி சிறப்புரை வழங்கப்பட்டது. சபைக்காரியதரிசி, தனாதிக்காரியினால் சபையின் சார்பினால் ஓர் அன்பளிப்பும் வழங்கப்பட்டது. தம்மை வரவேற்றமைக்கு நன்றியாக வரவேற்பாளர் வண. G. D. ஆனந்தராஜாவின் வழங்கப்பட்டது.

சபையாரால் தேநீர் விருந்து அளிக்கப்பட்டது. பின் காரியதரிசினால் நன்றியுரை வழங்கப்பட்டு சாவகச்சேரி சேகரப் போதகர் வண. V. இராஜகுமார் அவர்களால் ஜெபமும் ஆசீர்வாதமும் வழங்கப்பட்ட விழா பி.ப. 6 மணியளவில் இனிது நிறைவு பெற்றது.

இயேசுகிறிஸ்து

ஆசீர்வாதத்தின் ஆண்டவர்?

ஒரு நாள், ஒரு பிரசங்கியார் பின்வருமாறு பிரசங்கிப்பதைக் கேட்டேன். "அன்பர்களே, உங்களுக்குக் கடன் தொல்லையா? வேலையில்லையா? உங்கள் மகளுக்குத் திருமணமாகவில்லையா? உங்கள் மகனுக்கு குழந்தைச் செல்வம் இல்லையா? - இயேசுகிறிஸ்து நம்பிக்கையோடு கேளுங்கள். அப்பொழுது அவர் வேண்டிய ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் தருவார். இயேசுகிறிஸ்து ஆசீர்வாதத்தின் ஆண்டவர்" என்பதே. ஒரு முறை அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் கிறிஸ்தவ இதழைப் படித்தேன். அதில் ஒரு இறையியல் போராளியர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: "மறுமையும், பசியும், துன்பமும் இன்றைய உலகில் எங்கே காணப்படுகின்றன? கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் வாழும் நாடுகளில்தான் கிறிஸ்துவை நம்புகிறவர்களுக்கு எல்லா ஆசீர்வாதமும் கிடைக்கும்" என்பதே.

ஒரு சபைப்போதகர் பின்வருமாறு ஆராதனையில் அறிவிப்பு கொடுக்கிறார். "எங்கள் ஆலயத்திற்கு இன்னும் மூன்று குழல் விளக்குகள் (மேர்க்குபிரி விளக்குகள்) தேவை. ஏவப்பட்டவர்கள் வாங்கிக் கொடுங்கள். கொடுப்ப

வர்களை இருமடங்காகக் கடவுள் ஆசீர்வதிப்பார்" என்பதே.

மேற்கூறிய மூன்று நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்து பாருங்கள். இந்நிகழ்ச்சிகள் காட்டும் இறையியலை, "ஆசீர்வாத இறையியல்" என்று அழைக்கலாம். கடவுளை நம்பினால், செல்வந்தர்கள் ஆகலாம், என்பதே அதன் அடிப்படை நம்பிக்கை. இஃது உண்மையா? சிந்தித்துப் பாருங்கள். கடவுளை நம்புகிற அனைவரும் செல்வந்தர்கள் ஆகின்றனரா? அப்படியானால், ஏன் இன்னும் கடவுளையே நம்பி வாழும் ஏழைகள்-ஏழைகளாகவே யிருக்கின்றனர்? அவர்களுக்கு ஏன் இன்னும் கடன் தொல்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம்? கடவுள் உண்மையில் ஆசீர்வதிக்கிறாரா, இல்லையா? தம்பிடம் பக்தியாய் இருப்பவர்களுக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும் வழங்குது கடவுளின் கடமையல்லவா?

இத்தனை வினாக்களுக்கும் பின்னால் ஓர் அடிப்படையப் பிரச்சனை உள்ளது. அதுயாதெனில், - தனிமனித பக்தியும் சமூக நீதியும் இணைக்கப்படாமல், வெறும் தனிமனித பக்தியை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு சிந்திப்பது ஆகும். தனிமனித பக்திக்கும் சமூக நீதிக்கும் ஓர் இழுவைநிலை உள்ளது. கடவுள் தனிமனித பக்தியை விரும்புகிறார்; பாராட்டுகிறார்; ஆனால் இறையணின் இறுதி நோக்கு சமூகநீதியே.

கடவுள் நீதியின் கடவுள் எனவே, நீதியுள்ள மனுக்குலம் உருவாக அவர் பிரசவ வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். தனிமனித பக்தியைப் பாராட்ட இவ்வேதனை கடவுளை அனுமதிப்பதில்லை. திருமறையிலேயே இந்த இழுவைநிலை மிகவும் தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. சங்கீதம் 112 இல் ஏழைகளுக்கு பிச்சை கொடுக்கும் பக்திச் செயல் பாராட்டப்படுகிறது. ஆனால் அதே சங்கீதத்தில் நீதிபற்றிய ஆர்வமும் எதிர்பார்ப்பும் இணைந்தே வருகின்றன. உபா. 15: 1-11 இல் ஏழைகளுக்கு இரக்கம் காட்டுவதைப் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. ஆனால், அதே வேளையில் ஏழைகளை இல்லாத சமுதாயத்தைப் பற்றிய காட்சியும் காணப்படுகின்றது. - "உன்னை ஆசீர்வதிக்கவே ஆசீர்வதிப்பார். ஆதலால்தான் உங்களுக்குள்ளே ஏழைகள் இருப்பதேயில்லை" (உபா. 15:4,5). இவ்வாறு பக்தியும் நீதியும், நமது திருமறையில் இணைந்தே வருகின்றன.

இன்று நமது திருச்சபையில், இந்த இணைப்பு பிளவுபட்டுள்ளது. தனிமனித பக்தியை முக்கியப்படுத்துகிறவர்கள் சமூக நீதியை மறந்து விடுகின்றனர். "என்னைக் கடவுள் ஆசீர்வதிக்கிறார், என் பிள்ளைகள் தல்ல வேலையில் இருக்கிறார்கள்" என்று கூறுவார்கள். "நாட்டில் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இது எத்துணை பெரிய அநீதி" என்று நினைப்பதில்லை இவ்வாறு தனிமனித பக்தியும் சமூக நீதியும் வேறுபடுத்தப்பட்டதின் காரணங்கள் பல அவற்றை அடுத்துவாரம் கவனிப்போம்.

(வாராகு)

"இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் மக்களின் இரட்சிப்புக்காக," 1888ல் மரணப் படுக்கையில் இரட்சணிய சேனையைச் சேர்ந்த கேர்னல் ஆர்னொலிஸ் வீரசூரிய (1857-1888) அவர்களைப் பற்றி இங்கு கவனிப்போம்.

இளம் விசுவாசி

டேவிட் வீரசூரியாவின் மூன்றாம் பிள்ளையான ஆர்னொலிஸ் அலெக்ஸாண்டர் வீரசூரிய புரட்டாதிமாதம் 20ம் திகதி 1857ல் டொடண்டுவில் (தென்னிலங்கைப் பகுதி) பிறந்தார். ஆர்னொலிஸ் பன்னிரண்டு வயதாகவிருக்கும் போது தந்தையார் டேவிட் வீரசூரிய மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அனுபவத்தினூடாக கிறிஸ்தவனாகினார்.

உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்த வரான ஆர்னொலிஸ் திருத்துவக் கல்லூரியில் (கண்டி) கல்வி பயின்று பின்னர் அப்பாடசாலையில் ஆசிரியரானார். அவரது இருபந்தந்தாம் வயதில் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட ஓர் பிரச்சனையினூடாக இயேசு கிறிஸ்துவன் ஓர் நேரடியான விசுவாச அனுபவத்திற்குள் வந்தார். உள்ளத்தின் ஆழத்தில் 'உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது' என்ற ஓர் நம்பிக்கையளிக்கும் குரலைக் கேட்டார்.

இவையனைத்தும் தந்தையாரின் உறுதியான விசுவாசத்தினதும், உற்றார் உறவினரது வெறுப்பு ஏளனத்தினதும் மத்தியிலும் நடைபெற்றது. இந்த இளம் விசுவாசி ஓர் உற்சாகமளிக்கும் சாட்சியாக மாறினார்.

கண்டி நகரின் வீதிகளில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார். பலர் இந்த 'மதிப்பற்ற' செயலைச் செய்வதைக்கண்டு பிரமிப்படைந்தனர். அவருடைய மாணவர் சிலரும் கிறிஸ்தவரானார்கள். சிலரோ இவர் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார் என்ற வதந்தியைப் பரப்பினர்.

ஆர்னொலிஸ் தம் வாழ்க்கையில் எடுத்த உறுதியாதெனில், 'என்னை விட இயேசு கிறிஸ்துவைக் கூடுதலாக நேசிக்கும் ஒருவர் இருப்பாராயின், நான் அவரது அடிமையாக, அவர் பாதத்தன்னடையில் விழ ஆயத்தம்' என்பதே.

1883ம் ஆண்டு இரட்சணிய சேனை அதிகாரிகள் கண்டிக்கு விஜயம் செய்தனர். இக்காலகட்டமானது அப்போஸ்தலரது காலத்தின் பின் மிகவும் ஓர் வைராக்கியமான நற்செய்தியாளர் குழு என 'இரட்சணிய சேனை' திகழ்ந்த காலகட்டமாகும்.

அவர்கள் இலங்கையின் உடைகளை அணிந்தும், தம் பெயர்களை மாற்றியும் வீதி வீதியாக பிரசங்கித்தார்கள். அவர்களது பிர

சொல்லும் பொருளும்:

"கடவுள், என்னும் சொல்லுக்கு உள்ளத்தைக் கடவுள் என்று பொருள் விரித்துக்கூறி வருவது தவறு. கடவுள் - 'உள்' என்று பிரித்துக் காட்டுகையில் - 'உள்' என்பது சொல்லின் கடைநிலை.

ஒப்புநோக்குக; 'இயவுள்' என்பது இயக்குகின்றவர் எனப் பொருள்படுகிறது. எனவே, கடவுள் என்பதை விளக்கும் போது உள் எள், உரை, செயல் ஆகியனவற்றால் அளந்து முற்றும் அறிந்து கொள்ள முடியாத 'பரம்பொருள்' என்று பொருள் கூறுக.

சித்தி பெற்ற பாண்ட வாத்தியக் கச்சேரியும் செய்திகளோடு நடாத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் இருந்த பழமைவாய்ந்த திருச்சபைகள் அவர்களை ஏளனம் செய்தன. அரசாங்க ஆங்கிலேய அதிகாரிகள், இவ்வீரர் உள்நாட்டு வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றுவதை விரும்பல்லை.

இரட்சணிய சேனையில் சேருதல்

இரட்சணிய சேனையைக் கண்டவுடன் ஆர்னொலிசுக்கு அது ஓர் அன்பு உண்டானது. இந்த துணிச்சலான வீரரில் தன் ஆத்துமாவில் இருந்த வாஞ்சையான உற்சாகமான விசுவாசத்தைக் கண்டார். 1883ம் ஆண்டு இரட்சணிய சேனையுடன் இந்தியா செல்லத் தகப்பனார்தயக்கத்துடன் அனுமதி வழங்கினார்.

இந்தியாவின் மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகளில் பிரயாணம் செய்து ஊழியம் செய்யும் வேளையில் மேஜர் டக்கர் (Major Tucker) க்கும் இளம் வீரரான (Young Cadet) வீரசூரியவிற்குமிடையில் தாவீதிற்கும் யோனத்தானுக்குமிடையே இருந்தது போன்ற ஓர் நெருங்கிய நட்பு வளர்ந்தது. இருவரும் மேற்கத்திய தோற்றத்தைக் கைவிட்டு வெறும் பாதத்தோடு நடந்து திரிந்தன. பரிசுத்த ஆவினவரின் வல்லமை அவர்களுடைய பிரசங்கங்களின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் விரைவில் ஓர் எழுப்புதல் உண்டானது. ஆர்னொலிஸில் கண்ட ஆற்றல், அன்பு, ஆர்வம், தழ்மை காரணமாக தூய உள்மட படைத்த டக்கர் (Tucker) இளம் வீரர் வழி நடத்துவதை ஒரு போதும் தடை செய்யவில்லை. உண்மையான ஓர் பரன்பாவாகத் திகழ்ந்தார் டக்கர் (Tucker).

காலையில் வீடு வீடாகச் சென்று சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து இரவில் மரங்களின் கீழ் நித்திரை செய்தனர். பல தடவைகள் அரசாங்க அதிகாரிகளால் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். இந்தியரின் உடை பாவனையைப் பின் யற்றியமை அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆர்னொலிஸ் முதலில் லெப்டினண்ட் ஆகவும் பின்னர் கப்டனாகவும் உயர்த்தப்பட்டார். டக்கரும், ஆர்னொலிசும் இலங்கை திரும்பி பாதயாத்திரையாக தென்னிலங்கையில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அவர்கள் நாள் பூராவும் நடந்து இளைப்பாற கரையோரமாக அமைந்திருந்த அம்பலத்தில் தங்குவார்கள்.

மகன் வெறுங்காலுடன் நடந்து திரிவதைக் கண்ட பலர், உயர்ந்த பரம்பரையைச் சேர்த்த தந்தை டேவிட் வீரசூரியாவை இகழ்ந்து பேசினார். ஆனால் தந்தையாரோ தன் மகனின் ஆர்வத்திற்கும், அர்ப்பணிப்பிற்கும் மரியாதை கொடுத்தார். டக்கரினதும், வீரசூரியாவினதும் ஊழியம் இலங்கையின் பல பாகங்களில் ஆரம்பமானது. இதுவே இன்றைய இரட்சணிய சேனையின் பெரும்பான்மையான ஊழியத்தின் அடித்தளமாய் மாறியது. மொறட்டுவையில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்யும் மக்களோடு தாமும் சேர்ந்து அல்லேலூயா என்ற சத்தத்தோடு வலைகளை இழுக்க உதவுவார். மதுபானப்பிரியரான இவர்களை சுவிசேஷக் கூட்டங்களுக்கு மாலை யில் வரும்படி வருந்தியழைப்பார். இந்த முற்றிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஊழியமானது நவீன கட்டிடங்களிலிருந்து திட்டமிடப்பட்டதல்ல. ஆனால் தேவைக்கும், வாழ்க்கைமுறைக்குமேற்ப அமைக் (மிகுதி 5-ம் பக்கம் பார்க்க)

மதமாற்றம் என்பது மனமாற்றம்

வண. டாக்டர் எம்.ஏ. இரத்தினராசா

மதம் மனிதனின் இயற்கை உணர்ச்சி. ஒருவனின் வாழ்க்கைப் போக்கை எது அமைக்கிறதோ, எதற்காக ஒருவன் வாழ்கிறானோ, அதுவே அவனுக்கு மதமாகிறது. எனவே, ஒரு மதத்தை ஒருவன் கைக்கொள்வது மட்டுமன்றி, அம்மதத்தை ஒருவன் கைக்கொள்வது மட்டுமன்றி, அம்மதத்தை மற்றவர்களுக்கு அறிவிப்பதும், மற்றவரும் அதனை ஏற்கவேண்டுமென வாஞ்சிப்பதும் உழைப்பதும் மனித உரிமையாகிறது.

இந்த அடிப்படையிலேயே இலங்கையில் பௌத்தம் பரவியது. அசோக மன்னனின் மகன் சங்கமித்தையே பௌத்த தர்மத்தை இலங்கைக்கும் கொண்டு சென்றான். அவன் அங்கு போகும்வரை இலங்கையில் வாழ்ந்த சிங்கள மக்கள் இந்துக்களாகவே இருந்தனர். அவளால் மதம் மாற்றப்பட்டவன் அன்று நாட்டை ஆண்ட சிங்கள மன்னன் தேவ நம்பிய தீசன் என்பவன் மதம் மாறி பௌத்தத்தைத் தழுவினார். அரச்சலின் வழியே குடிகளும்பின் பற்றினர் பௌத்தம் சிங்கள மக்களின் சொந்த மதமானது. அன்று தொட்டு இன்று வரை ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிங்கள மக்கள் பௌத்த கோட்பாட்டிற்கு கட்டப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றனர்.

புத்தரும் இலங்கையை மூன்று முறை தரிசித்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. அவரது பல், காறை எலும்பு என்பன புனித சின்னங்களாக வைத்துப் பேணப்படுகின்றன. கலப்பற்ற பௌத்தம் இலங்கையில் மட்டுமே உண்டு என்பது அங்குள்ள பௌத்தர்கள் கூற்று. பௌத்தத்தைப் பேணிக்காப்பதுடன், அதன் தர்மத்தை உலகெங்கும் எடுத்துக்கூறும் பொறுப்பு தம்முடையதே என இலங்கை பௌத்தர்கள் நம்புகின்றனர். தம்மை "அழைக்கப்பட்டவர்கள்" என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்குண்டு. ஆகவே, இலங்கை மட்டுமன்றி, அகில உலகமே பௌத்த தர்மத்தைத் தழுவ வேண்டுமென்பது அவர்கள் அவா.

மேனாட்டு விஞ்ஞான நாகரிகத்தால் சிதைந்து போன மனித வாழ்வுக்கு பௌத்தம் ஒன்றே வழிகாட்டும் என்பது அவர்கள் அடிப்படை நம்பிக்கை. ஆகவே, உலகெங்கும் தங்கள் 'நற்செய்தி' பரப்புலதே தங்கள் மேல் விழுந்த கடமை என இலங்கை பௌத்தர்கள் நம்புகின்றனர். இதுவே அவர்களது "மிஷனரி" ஊழியம். எனவே இலங்கை பௌத்தம் அடிப்படையிலேயே மிஷனரி தன்மையைக் கொண்டது. மற்றவர்களுக்கு பௌத்த தர்மத்தைப் போதிப்பதும் அவர்களைப் பௌத்தராக ஆக்குவதும் இலங்கை பௌத்தத்தின் தனிப்பெருங் கடமையாகக் கருதப்படுகிறது.

மதமாற்றம் என்பது மனமாற்றம். ஒருவன் தான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை மாற்றி, வேறு கொள்கைகளை ஏற்க அவனுக்கு உரிமையுண்டு. அவ்வாறு செய்ய மனமாற்ற அடிப்படையிலே அவனைத் தூண்டுவதற்கும் மற்றவருக்கு உரிமையுண்டு. இந்த அடிப்படையிலேயே "மதமாற்றம்" என்பது பௌத்த மதத்தால் ஏற்று கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தத்துவமாகும். ஆகவே, எல்லா மதங்களும் ஒன்றுதான் என்ற கோட்பாட்டையே அல்லது மதமாற்றம் அவசியமில்லை என்ற கோட்பாட்டையே இலங்கை பௌத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இக்காரணத்தினால், இலங்கையிலே மதமாற்ற முயற்சி தத்துவ அடிப்படையிலேயே அதிகமாக நடைபெறுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினரை மட்டுமன்றி, கல்வி கற்றபெருமக்களையும் பௌத்தம் கவருகிறது, இடையிலே புறமதத்தைத் தழுவி யோரை, மறுபடியும் பௌத்தம் தன் தத்துவத்துள் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறது. மேனாடுகளிலும் விசேஷமாக அமெரிக்கா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் பௌத்தம் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அமெரிக்கா சென்ற பௌத்த மிஷனரிமார், அமெரிக்காவை பௌத்த நாடாக்க முயல்வதே தம் முழுக்கடமை எனக் கூறியிருக்கின்றனர். கடந்த 2000 ஆண்டுகளாகக் கிறிஸ்தவத்தின் விளைவையே உலகம் கண்டது. முடிவு தோல்வியே ஆகவே அடுத்த 2000 ஆண்டுகளுக்குள் பௌத்தத்தின் விளைவை உலகம் கண்டு பயனடையும் என்பது அமெரிக்கா சென்ற பிரதம பௌத்த பிக்குவின் கூற்றாகும்.

உரையாடல் இன்று ஓர் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இலங்கையிலும் மதங்கள் மத்தியில் இவ்வித உரையாடல் நடக்கின்றது. எனினும் இலங்கை பௌத்தர்களைப் பொறுத்த வகையில், உரையாடலில் அவ்வளவு நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை என்பதே என் அபிப்பிராயம். நான் கண்ட பௌத்த தலைவர்களுக்கு உரையாடல் கருக்கற்ற தொன்றாய் இருக்கக் கண்டேன்.

தங்களுக்கு ஓர் "தர்மம்" உண்டென்றும் அது ஒன்றே மனிதனுக்கு வாழ்வளிக்குமென்றும், ஆகவே அது தைரியமாக உலகெங்கும் கூறப்பட வேண்டுமென்றும், அது தங்கள் மேல் விழுந்த ஒரே கடமை என்றும் இலங்கை பௌத்தர் நம்புகின்றனர். மதமாற்றமா, மனமாற்றமா? என்று தம் சொந்த மதத்தில் - நம்பிக்கையில் - நிச்சய மற்றவர்களே சந்தேகக்கேள்வியை எழுப்புவர். ஆனால், மதமாற்றம் அவசியம் என்பதே இலங்கை பௌத்தம் அளிக்கும் விடையாமே.

விசுவாசத்துடன் தினசரி வேத வாசிப்பு

இயேசு தம்மை விசுவாசித்த யூதர்களை நோக்கி: நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராயிருப்பீர்கள்; சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் என்றார் யோவான் 8:31,32.

அவர்கள் மனோ வாஞ்சையால் வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, காரியங்கள் இப்படியிருக்கிறதா என்று தினந்தோறும் வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததினால், நற்குணசாலிகளாயிருந்தார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 17:11.

தேவ வசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது.

அதி சிறந்த பண்பு

பார்வழங்கு பரத்துள்ளோர் நேர்என்போர் நினைப்புனக்கேன்? பேர்அறமாம் பெருமைச்சொற் ஊர்எங்கும் ஓசைக்கைத்	பன்மொழிகள் தம்மொழிகள் இல்லாதே ஒருண்மை அன்பு, வரப் பொழிவுவெறும் ஓயாதே தாளம்அதும்	பயின்றுள்ள பாங்கறிவேன்; நிற்கிறேன், என் நீயறியாய், பெற்றிலை, யா பேச்சு! சல ஒலியெழுப்பும் உன்னுரையும்	தால்நான் ஒப்பு கின்ற நெஞ்சே! ளால்உன் சலப்பே! மணியும் ஒன்றே!
ஆன்மீகத்து) அதிநுட்பத்து) நான்படைத்தே நல்விசுவா வான்முட்டும் வரப்பெறலாம்; ஊர்உடலில் உறைதலின்றேல்	ஆய்வுரைகள் உட்பொருள், எல் வாழ்ந்திடலாம்; சம், தன்னில் மாபெரிதாம் வந்துற்றும், உயிர்வாழ்வில் ஒன்றுமிலை	ஆற்றிடும்அப் லாம்அறியும் நானும், இறைப் நான்மூழ்கி மலைவீழ்த்தும் வானமுதாம் ஒவ்வொவ்வோர் ஒன்றுமிலை	பேறும் சீரும் பற்றாம் நின்றே ஆற்றல் அன்புள்ள அணுவில் நானே!
என்னுடைமை இரந்திடுவோர் பொன்னென்பன் பொலிவுடலை தன்மையனாய் தனித்தியாகம் இன்னுமெனை ஏமாற்றே!	யாவினையும் பசியாற்றி நாளாய்நான் உயிரோடு இருந்திடலாம்! செய்தும், இறைத் இயக்குவித்தல் இங்கதனால்	ஏழைகளுக்கு(கு) இன்னலெலாம் போற்றிக்காத் பொசுங்கவுமே தாரணியோர் தன்மையதாம் இல்லையெனில், எப்பயனும்	ஈந்து போக்கிப் திட்ட தரும்அத் காணத் அன்பு அனைத்தும் இல்லை!
நான்கூறும் நயமுடனே தானேதன் தவறியுமே யான்உயர்ந்தோன் அறநெறிவிட் தான்வாழும் தவறுபிறர்	அன்பினிலே தயவிரக்கம் புகழரைத்தல் பொறாமையதைத் என்ற இறு டகலாது. வகைதேடித் செய்தாலோ	நன்குபொறை நல்குதலும் தான், அன்புக் தழுவிடுவ மாப்புக்கொள் அழகில்சினம்காட் தரம்குன்றி தன்மனம்வைக்	விளங்கும் ஓங்கும் கில்லை தில்லை ளாது. டாது. டாது. காது!

(சரு: 1 கொ. 13:1-5)

— கவிஞர் தயா —

திருமறைப் படிப்பு: தூய ஆவியானவர்

அவர் யார்?
யோ. 14:16 - இன்னொரு தேற்ற ரவாளன்
நம்மைப் புது சிருஷ்டிகளாக்க நமது மத்தியில் வந்தார். —(2 கொ. 5:17 காண்க)

ஆவியானவர் உன்னில் இருக்கிறாரா?

யோ. 14:17 1 கொ. 6:19
ரோ. 8:9 கலா. 4:6
1 யோ. 5:10 அ யோ. 3:5
1கொரி. 3:16 கலா.3:13,14

ஒவ்வொரு உத்தம விசுவாசிக் குள்ளும் ஆவியானவர் இருக்கிறார். இருதயத்தில் தூய ஆவியின் செயலில்லாமல் புது வாழ்வாவது, குணப்படுதலாவது நேரிட முடியாது. பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் ஏற்பட்ட ஆதினப் பத்திரத்தின்படி, தூய ஆவியர் உள்ளே பிரவேசிப்பதில் உள்ள இரண்டு சாதாரண நிபந்தனைகளாவன, மனந்திரும்புதலும் விசுவாசமுமே யாம். - (அப்.2:38, 39 காண்க)

ஆகையால் எவன் தன் பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பிப் பாவமன்னிப்புக்காகக் கடவுளுடைய குமாரனின் மேல் விசுவாசம் வைக்கிறானோ, அவனுக்கு அவர் அப்போதும் அவனில் நிலைத்திருக்கக் கொடுக்கிற நித்திய ஈவு தூய ஆவியானவரே. நம் இதயத்தில் ஆவியர் வரும் போது, நம்மில் வாசஞ்செய்யவே வருகிறார். அவர் நம்மில் இருக்கிறார் என்பது நமது உணர்ச்சியளவாக மட்டும் நின்று விடாமல் சத்தியமாகவும் விளங்குகிறது. (அடுத்த வாரம் - "ஆவியராலே உனக்கு வாழ்வில் பூரண வளர்ச்சியுண்டா?" என்ற பொருளைப் படிப்போம்.)

லூக்.24 :49அப்.1:4 அப்.2:33,39
பிதாவின் வாக்குத்தத்தம்-
யோவேல் 2:28, 32 - ஒடு ஒப்பிட
டுப்பார்.
தூய ஆவியர் ஆளத்ததுவம் உடையவர்
அவருடைய வேலை என்ன?
நியா. 6:34 ரோ.8:2,11,26
நியா.14: 6 1 யோ. 3:24
ஆதி.41:38,39 1 யோ.4:13
யாத்.31:3-5 ரோமர். 5:5
ஆதி. 6:3 யோ.14:16,26
எபே. 1:13 யோ. 15:26
ரோ. 8:16 யோ. 16:7-14
தித். 3:5-7 1 யோ. 2:20,27
எசே.36:27 2 பேது 1:21

ஆதி. 2:7 - இல் சொல்லியிருக்கிற சத்தியம் நடந்தது முதல், கடவுளுடைய ஆவியர் மனிதனோடிருந்து அவனுடைய எல்லாக் காரியங்களிலும் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்.

கிதியோன், சிம்சோன், யோசேப்பு, பெசலேயேல் என்பவர்களுடைய சீவிய காலத்தில் அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருந்த வேலைக்குத் தேவையாயிருந்த வல்லமையைக் கொடுத்து, அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினார். அவர் மனிதரோடு போராடி, அவர்களை அடக்கியும் ஏவியும் தன் வேலையை நடப்பிக்கிறார். தூய ஆவியரைப் பற்றி 88 வசனங்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்து வாழ்ந்து, மரித்து உயிரோடுமுந்து, பரலோகத்திற்கு ஏறின பிறகு, தூய ஆவியானவர் திரித்துவத்தின் மூன்றாம்தரமாக அவருக்குள்

தாரகை ஒளி:

இரட்சணிய சேனை வீரன் வீரசூரிய

பணக்காரன் ஏழை ஜனங்களை யாள்வான்;
கடன் கொடுத்தவனுக்குக் கடன் கொண்டோன் அடிமை

- நிதிமொழிகள்- 22:7 -

எங்கள் கருத்து

தூய ஆவியரே வருக!

தூய ஆவியரைப் பற்றிய குறிப்பு நமது திருமறை யின் பழைய ஏற்பாட்டும் பகுதியில் பலவிடங்களில் காணப் படுகின்றது. இவ்விடங்களில் வரும் 'ஆவி' என்ற சொல், கடவுளிடமிருந்து வரும் வல்லமையைக் குறிக்கிறது. இது, வருவதும் போவதுமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் 'ஆவி' என்னும் பதம் கைத்திறமையை மட்டும் குறிக்கிறது. (யாத். 35:30 - 36:1) எந்த வேளையிலும் அது தனி நபர் மீதுதான் வந்திறங்குவதாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு குறிப் பிட்ட பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு அந்த நபருக்கு ஆவி ஊக்கமளிக்கிறது அந்த வேலை முடிந்தவுடன் ஆவி அவரை விட்டு அகன்றுவிடும்.

ஆனால் தீர்க்கதரிசிகள் காலத்தில், மனுக்குலம் யாவர் மீதும் ஆவி பொழியப்படுவதை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆவி பொழியப்படுவதன் விளைவாக, ஆவிக்குரிய உணர்வு ஏற்படுகிறது. முதியோருக்கும் இளையோருக்கும், எளிய வருக்கும் செல்வந்தருக்கும், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், அனைவர்க்கும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி ஆவியானவர் ஈவாகத் தரப்படுகிறார். யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம் நிறை வேறுவதைப் பெந்தேகோஸ்தே நாளில் நடந்த நிகழ்ச்சி யில் காண்கிறோம்.

அந்த நாளில், பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து, பண்டிகை யில் கலந்து கொள்ள வந்த மக்கள், அன்று அப்போஸ் தலர் தூய ஆவியின் நிறைவால் பேசியதைப் புரிந்து கொண்டார்கள் எனக் காண்கிறோம். ஆனால் எப்படி? இத்தகைய வினாவிற்குச் சரியான விடை கிடையாது. ஆனால், நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டியது, அவர்கள் எப்படிக்கேட்டார்கள் என்பதே. இதை நாம் அறியமுடியா விடினும், அவர்கள் எதைக் கேட்டார்கள் என்பது அப். 2:11 ம் வசனத்தில் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது. அதா வது, அவர்கள் கடவுளின் வல்ல செயல்களைக் கேட்டார் கள். பெந்தேகோஸ்தே நிகழ்ச்சி, உணர்ச்சி வயப்பட்ட காட்சி என்பதற்கு அதுவே அத்தாட்சி.

அன்று மக்கள் கேட்ட விசித்திரமான பேச்சுக்களுக்குப் பொருள் இருந்தது. அது நசரேயனாகிய இயேசுவைப் பற்றியது. அவை கடவுளின் வல்ல செயல்கள். அண்மை யில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள், அவற்றிற்குச் சிகரம்போன்று, உயிர்த்தெழுந்த நிகழ்ச்சி ஓர் ஒப்பற்ற நிகழ்ச்சியாக விளங் கியது. இது தான் நற்செய்தி. இச்செய்தி உலக முழுவதும் அறிவிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஒற்றுமையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற மனிதனின் முயற்சி, செருக்கு மிக்கதும் கடவுளை எதிர்க்கும் நிலை யிலும் முடிந்தது (ஆதி. 11:1-9). இப் பொழுது இறை வனே ஒற்றுமைக்கான வழியைக் காட்டுகின்றார். மனித இனங்கள் இயல்பான ஒற்றுமையுடையது. இருந்தும், உண்மையான ஒற்றுமை இயல்பாகக் கிடைக்கும் ஒன்றல்ல. அது பரம ஈவு, என்பதைக் கடவுளே பெந்தேகோஸ்தே நிகழ்ச்சி மூலம் காட்டியுள்ளார். மனுக்குலத்தின் உண்மை யான ஒற்றுமை இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. தூய ஆவியின் வருகையால் அது அனைவருக்கும் உரியதாயிற்று.

இந்த நாட்களில் நமக்கு வேண்டியது ஒற்றுமை. இந் நாட்டில் உள்ள அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகள். அனைவரும் ஒன்றாக வாழ்ந்து, ஒற்றுமையுடன் செயல் பட வேண்டும் என்பதே கடவுளின் திருவுளச்சித்தமாகும். 'ஒன்று பட்டால்' உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங் கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு' தூய ஆவியானவர் எங்களை ஒன்றுபடுத்த, ஈம்மை ஒப்புவிப்போமாக.

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கப்பட்ட ஓர் வெற்றிகரமான ஊழியமாய் அமைந்தது.

விரைவில் கிடுகினால் அமைக்கப் பட்ட கொட்டிலொன்றில் ஒரு புதுச் சபை செயல்படத் தொடங் கியது. இந்த மிஷனரிமார் அக்கிராமமக்கள் கொடுக்கும் உணவை உட்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி னார்கள். அவர்களுக்கு வீவு நாட் களோ, வைத்திய நிதியோ, காப்புறுதியோ, இருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் ஊழியத்தைக் குறித்து எழுதவோ, பலருடன் கலந்துரை யாடவோவில்லை, ஆனால் ஆன் டவர் கூறியது போல் அவர்கள் சென்றார்கள்.

"பிதா என்னை அனுப்பினது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" (யோவான் 20.21) என்ற வார்த்தை இந்தியாவில் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் உண்மையாக அமைந்தது. ஆர் னொலிஸ் பல தடவைகளில் பிராமணன் என தவறாக எண் ணப்பட்டார்.

மற்றவர்களுக்காக தன்னையே மாற்றி அர்ப்பணிப்பதில் ஆர்னொ லிஸ் ஓர் சிறந்த முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார். இந்தியாவில் ஓர் குறிப்பிட்ட இன மக்களுக்கு சவி சேஷ ஊழியம் செய்வதற்காக தன் தலைமயிரை வழித்து ஓர் சிறு பகுதியை மட்டும் நடுவில் வைத்து அவர்களைப்போல் மாறினார்.

முதிர்ச்சியடையும் பரிசுத்தவான்

ஆர்னொலிஸ் வீரசூரியாவின் தலைமைத்துவக் குணாதியமும் ஆர்வமும் ஜெனரல் வில்லியம் பூத்திற்குத் தெரிய வந்தது. ஜெனரல் பூத், ஆர்னொலிஸ் இங் கிலாந்திற்கு வந்து இலங்கை, இந் தியா ஊழியத்திற்கு ஆட்களைச் சேர்க்கும்படி அழைத்தார். அந் நாட்களில் இரட்சணிய சேனையிடம் பணவசதியோ பணவருவா யோ இருக்கவில்லை. இந்த ஆசிய நாட்டவரின் உண்மையும், உற்சா கமுமான பிரசங்கங்கள் இங்கி லாந்து தேசத்தின் பல சபைக ளைத் தொட்டது. ஐம்பது புதிய ஊழியர் சேர்க்கப்பட்டு அவர்கள் பிரயாணத்திற்காக ஓர் கப்பல் கூலிக்கமர்த்தப்பட்டது. தேவன் சகல தேவகளையும் பொறுப் பேற்றார்.

இந்த நீண்ட பிரயாணத்தின் போது, ஆர்னொலிஸ் இவ் ஐரோப் பிய ஊழியருக்கு இலங்கையரின் பழக்க வழக்கங்களைப் பயிற்றுவித் தார். உதாரணமாக கைவிரல்க ளால் சாப்பிடுதல் சப்பானிகட்டி நிலத்தில் உட்காருதல் ஆகியன. அத்தோடு சிங்கள தமிழ் மொழி களையும் கற்பித்தார். இந்தக் கப்பலானது உண்மையிலேயே ஒரு ஊழியர் பயிற்சி நிலையமாகச் செயல்பட்டது.

இக்காலப்பொழுதில் ஆர்னொ லிஸோ அவரது சகாக்களோ அறி யாதவகையில் கிறிஸ்துவின் ஓர் பெரிய போர்வீரரின் விசுவாசப் போர் அதன் முடிவை அடைந்து கொண்டிருந்தது. ஆர்னொலிஸ் ஐந்து வருடங்களில் கேர்னல் பத வியை அடைந்து விட்டார். இவ் வளவு குறுகிய காலத்தில் சாதார ணவீரன் பதவியிலிருந்து கேர்னல் பதவிக்கு வேறுயாருமோ இவருக்கு முன்போ, பின்போ வந்ததில்லை, அவர் வாழ்வின் தத்துவம் 'சிலுவையே சுவர்ச்சி' கிறிஸ்துவுக்காக எதையும் செய்வார்.

1888 ம் ஆண்டு பங்குனியில் கொ. ஷெனர் டக்கர் எமா. பூத்தைத்

திருமணம் செய்வதற்காக இங் கிலாந்து சென்றார். எமா பூத், வில்லியம் பூத்தின் மகளாவார். இந்தியா, இலங்கை, இரட்சணிய சேனையின் ஊழியம் முழுவதும் ஆர்னொலிஸ் வீரசூரியாவின் மேல் விழுந்தது. வெளிக்களத்தில் இத் தொகை ஐரோப்பிய மிஷனரி மாரை வழிநடத்திய ஆசிய நாட் டவர் ஒருவரும் இவருக்கு முன்போ, பின்போ இருந்ததில்லை. இவருக் குக்கீழ் வேலை செய்த இந்தியர், ஐரோப்பியர் உட்பட சகலரும் ஆர்னொலிஸின் அன்பு, உண்மை, ஆர்வம், ஆசியவற்றைக் கண்டு அவர்மீது பாசமும், மரியாதையும், வைத்திருந்தனர். சொல்லோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, தானே முன்னின்று வழிநடத்தும் தலைவ னாகத் திகழ்ந்தார்.

தொடர்ந்து வந்த மாதங்களில் கடின உழைப்புத் தேவைப்பட்டது. இந்தியாவும், இலங்கையும் ஆண்ட வரின் அறுவடைக்கு ஆயத்தமாய் இருப்பதை ஆர்னொலிஸ் கண்டார். கடவுளின் சித்தமே அவருக்கு ஆகாரமாக விளங்கியது.

அவர் எழுதுகையில்..... 'தொழர்களே நாம் பயின்றி முன்னே றுவோம். இயேசு இந்தியாவில் ஆட்சி செய்வார்' (அந்நாளில் இந் தியாவினதும், இலங்கையினதும் ஊழியம் ஒன்றாகவே செயல்பட் டது எனவே அந்த அழைப்பு இலங்கையையும் உள்ளடக்கியது.) வைகாசி, 1888ல் ஆர்னொலிஸ் கரும் வெய்யிலில், கடினமான ஓர் சுவீசேஷ பிரயாணத்தை இலங்கை யிலும், தென் இந்தியாவிலும் ஆரம்பித்தார்.

அகமதபாத் தையடைந்த போது இந்த திடீரத்திரமான வீரர் மிக வும் பலவீனமடைந்தார். அந்நாட் களில் அகமதபாத்தில் கொலரா நோய் கடுமையாகப் பரவியிருந்தது. ஓர் சக ஊழியக்காரன் இந்நோ யால் வாடினார். உண்மையான ஓர் ஊழியக்காரனாக கேர்னல் தானே இந்த நோயால் பீடிக்கப் பட்ட வீரரைக் கவனித்துவந்தார். அவ்வீரரின் படுக்கையருகிலமர்ந்து, வாந்தியையும், மலத்தையும் தானே சுத்தம் செய்தார். அவ்வீரர் உயிர் பிழைத்தார்.

ஆனால் நோய் ஆர்னொலிஸைப் பற்றிக் கொண்டது. அவர் அழகிய சரீரம் பாதிக்கப்படத் தொடங்கி யது. அவரின் கீழ் வேலைசெய்த சகலரும் பின்வருமாறு ஜெபித் தனர்.

"பிதாவே, உமக்கு சித்தமா னால் இவரை வாழ்வையும், எங்க ளை எடுத்துக் கொள்ளும்" ஆனா லும், கண்ணீரோடு தங்கள் தோழ னும், தலைவருமான ஆர்னொ லிஸின் உடல்நிலை மோசமாவதை உணர்ந்தனர். சேனைகளின் அதி பதி இந்த பூலோக வீரரை மறு மைக்குள் அழைத்து மகிமைப் படுத்த சித்தம் கொண்டவிட்டார். ஆர்னொலிஸ் சில பாடல்களில் ஒரு சில வரிகளைப் பாடிக்கொண்டு தாம் ஓர் கடிதம்வரை வதான எண்ணத்தில் 'இப்படிக்கு இந்தியாவின் (இலங்கை உட்பட) மக்களின் இரட்சிப்புக்காக' என்ற வசனத்தோடு கண்களை மூடினார். அவர் உண்மை வாழ்க்கையிலேயே இன்னொருவருக்காகவும், இந்தியா வினதும், இலங்கையினதும் பல்லா யிரக்கணக்கான மக்களுக்காகவும், பரலோக ராஜனின் சேவையில் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித் தார்.

இலங்கைக்குடி மகனான ஆர் னொலிஸ் வீரசூரிய ஐந்து வருடங் களில் கிறிஸ்துவுக்காக சாதித்ததை பலர் ஐம்பது வருடங்களில் கூட சாதிக்கமுடியவில்லை.

Editorial

Points to Ponder

Sensing the depth of crisis in Education in Sri Lanka, affecting particularly the Tamil youth, have been two Seminars recently, one at Jaffna College, Vaddukoddai and the other at Ramanathan Hindu Ladies College at Bambalapitiya.

Although both Seminars were on the subject of Higher Education, they had an important bearing on Education as a whole in this country, which is fast becoming a nightmare of confusion, exhaustion and even despair considering the fact that 4.5 per cent of our GNP is spent on EDUCATION, the highest, we learn, in SAARC and some ASEAN countries.

Every year an average of FIVE LAKHS of students in the age group of 14 to 16 sit the G.C.E. (O/L) Examination, some 25 per cent qualifying for the G.C.E. (A/L) Examination.

At the G.C.E. (A/L) Examination, some five percent qualify for admission to the Universities but only 1.2 per cent are admitted to the various faculties. The Open University is unable to absorb the large number seeking higher education.

Several schemes have been suggested to solve this problem of educated youth, swayed by restlessness, and impatience - increasing the Varsity intake, upgrading and updating the Provincial Technical Colleges and diversifying Tertiary Education, to provide courses in fisheries, agriculture etc. in Colleges affiliated to the Universities.

In this context of our potential (in the North) in Fishing, let us not forget that in 1982, the year preceding the communal riots, the Fishing Triangle - Mannar, Mullaitivu and Jaffna - accounted for 45 per cent of the export of shrimps in Sri Lanka. (There are 200,000 Tamil fishermen in the North and East).

We have to be grateful to the Vice-chancellor and Staff of the Jaffna University for the lead they are giving to the country in educational re-thinking and planning, purposefully for the future.

But a great responsibility rests also on the schools and parents in setting right values to the students to whom many of their wants are gratuitously supplied. Some of our bigger schools now offer generous Boarding Scholarships and those students enjoying such scholarships, are also exempted from Welfare, Facilities and even Stationery fees. Most parents in Jaffna provide bicycles for their children to go for tuition classes.

But in a set-up in the country where an ethnic ratio determines quotas for employment, our Tamil youth must be taught to live with their vulnerability with intelligent and crucial judgement.

Henry J. Allan, former Governor of Kansas is reported to have said that if Abraham Lincoln were to be living in the present century, he would have doubtless received a set of books from one of his local Good Works Association, a reading lamp from another, writing equipment or a wooden floor for the cabin from a third, and protection from the child labour law and insurance from the government.

The only trouble said the Governor, was that with this "security" there would have been no Abraham Lincoln.

Selvendran - Manohari

The marriage was solemnised at the Uduvil Church on Tuesday, the 22nd of May, 1990 at 9.00 A.M. of Mr. Rajaratnam Watson Selvendran, son of Mr. A. Y. Rajaratnam, retired Station Master and Mrs. Raja-

ratnam of "Love Lane", Uduvil and Patricia Manohari Pathmanathan daughter of Mr. and Mrs. Pathmanathan of Arasady Lane, Thavady. The bridegroom is a grandson of the late Rev E.K. Yesuthason and Mrs. Yesuthason of the Jaffna Council of the South India United Church, the

Jaffna College prize Giving

The Prize Day Function of Jaffna College after a lapse of seven years was once again held this year in the picturesque environs of the College Quadrangle, with the open air rostrum (accommodating the Staff, the Chief Guests and the Board of Directors) and an improvised stage, set up on a side for the students, participating in the various items.

Rev. (Dr.) S. Jebanesan the Principal presented his Second Report since assuming office. Dr. (Rev) Francis Soundararaj, Principal Madras Christian College, delivered the Prize Day Address and Mrs. Caroline Soundararaj gave away the prizes. Two members of the Board of Trustees were present at the Function - Rev. Eric Gass, the Secretary of the UCBWM, (who also offered the Opening Prayer at the Function) and Mr. C. B. Bavinck, a former Supervisor of the Lower School at Jaffna College.

The Primary School Welcome was given with Dance, Song, Speech, Garlands and a Bouquet. The flamboyant and intricate Dance of the Junior School girls and the English Song rendered by a group of boys and girls from the Senior Secondary school, obviously enthused with the role they were called upon to play on the festive occasion, were all healthy signs of 'Education' in Sri Lanka, releasing itself from a charged atmosphere.

The Vote of Thanks was proposed by R. Kulasingam, and seconded by Mr. Mario Ratnarajah, an old Boy of the College.

(continued from page 1)

students are also given more practical knowledge in participating in these services. A one-year programme to train masons and carpenters has already been undertaken by the Institute with the joint collaboration of "Care International, Jaffna Branch".

Jaffna College Institute of Agriculture:

The former principal, Mr. C. Jeyaratnam retired from his services in April, 1989. A new principal, Mr. T. Kugathasan was appointed to manage the Agricultural Institute with effect from 1st May, 1989.

A new batch of thirty students have been admitted for training, out of which eight girls are resident in the Girls Hostel. Small quantities of various crops like Bandakka, Bushitavo, Bombay onion, Pumpkin, Long beans, etc. have been planted to give practical training to students. Poultry, piggery and dairy units have also been started on a commercial level. The Institute also conducts seminars for the benefit of farmers in the locality. The Institute also supplies seedlings and plant nurseries to the needy farmers. Very soon a sales out-

precursor of the J. D. C. S. I. The bride and bridegroom are students at Norway.

Rev. D. C. Ratnasingham performed the nuptial ceremony and Rev. S. Jebanesan a cousin of the bridegroom Principal of Jaffna College, preached the homily.

In Memoriam

IN CHERISHED MEMORIES

Of

Lyman S. Kulathungam

Called to rest : 5th May 1983

AND

Elizabeth Dhiviam
Kulathungam

Called to rest : 26th May 1987

*"And with the morn those angel
faces smile which I have loved
long and lost awhile"*Remembered with much
affection by their Children and
families.

THOUGH WE SMILE

Friends, listen,
give ears to our song
We have "Committed" our lives
for a great cause - development
for rupees six hundred and twenty
Seventy goes as rent
to sleep on a mat
and cook with twenty others
Whether cooking facilities
are provided or not
Yes, twenty of us
cook in the kitchen
eyes smarting, smoke surrounded
yet we must cook
because we are hungry
We can bathe but once a week
like the crows in the air
a quick dip - then we fly to the
factory

and are barely given time
to go to the toilet
production quota
is more urgent than our need
A load of questions assail us
if the rent is not paid
by the tenth of each month
when fuel and other costs rise
our meagre wage diminishes.
Why do they say we are bad girls?
We can go to the boutique
only after working hours
when the sun is setting in the
horizon

We go to the Saturday night
bazaar
because we have no time to shop
when the sun shines.

What have we got? Tears! Smiles!
Where do we experience
friendship

those warm human feelings.....
We are machines
We live like machines:
sleep to us is a mere break
to stretch the aching muscles
on a mat

sleep overcomes us
prayers forgotten
we close our work-strained eyes
to open them again
with the dawn next day
and go once more

in search of that golden pot -
the six hundred and twenty
rupees.

*The lament of a young
women worker of the
Free Trade Zone.*

let will be established at this
farm to sell the products to
the public. We are glad to
note that the Institute is pro-
gressing well and soon will
reach a stage where it can
stand on its own.